

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 618/2015-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, sudkyne Jany Baricovej a sudcu Ľubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Mariannou Lechmanovou, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 210/2007 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 210/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 210/2007 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. ■■■■■ priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I je p o v i n n ý uhradiť ■■■■■ trovy konania v sume 296,44 € (slovom dvestodevät'desiatšesť eur a štyridsaťštyri centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Marianny Lechmanovej, Štúrova 20, Košice.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 618/2015-22 z 8. decembra 2015 prijal na ďalšie konanie s'ťažnosť ■■■■■ ■■■■■ (ďalej len „s'ťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 210/2007.

Predsedníčka okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadrila k s'ťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3794/2015 doručeným ústavnému súdu 3. februára 2016, v ktorom k skutkovej a právnej stránke veci uviedla:

«... *K meritu vecí uvádzam, že sa jedná o vec po skutkovej i právnej stránke zložitú. Navrhovateľ v konaní sp. zn. 9C/210/2007 žaluje Slovenskú republiku zastúpenú*

Ministerstvom spravodlivosti SR, Ministerstvo spravodlivosti SR, Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby Leopoldov, za náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Ako som to skonštatovala v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 26.01.2015, súd bol nečinný v období od 23.5.2012 do 16.10.2014, v dôsledku čoho som vyzvala zákonnú sudkyňu na bezprieťahové konanie s tým, že vec je zaradená medzi sledované veci každé tri mesiace. K prieťahom v konaní dochádzalo čiastočne aj z dôvodu nadmernej zaťaženia súdneho oddelenia „9C“. K predĺženiu konania však prispel aj navrhovateľ, ktorý podal neúplný návrh a viac krát ho dopĺňal a upravoval aj okruh účastníkov.

Sťažovateľ podrobne opisuje postup a procesné úkony súdu realizované vo veci. Z chronologického prehľadu jednotlivých úkonov vyplýva, že okrem obdobia od 23.05.2012 do 16.10.2014, keď dochádzalo zo strany súdu k zbytočným prieťahom, súd vo veci priebežne konal.

Sťažovateľ si vo svojej sťažnosti uplatnil v dôsledku zbytočných prieťahov v predmetnej veci na okresnom súde finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- Eur. Takto vyčíslenú sumu primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ odôvodnil stavom právnej neistoty.

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody a aby sťažovateľovi uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal v plnej výške.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky...»

Súčasťou sťažnosti bola aj chronológia procesných úkonov, v ktorej sa uvádza:

«... Sťažovateľ podal dňa 28.12.2007 návrh na začatie konania Okresnému súdu Bratislava I.

Dňa 28.12.2007 bola právna vec sťažovateľa pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. Viere Hadrbulcovej.

Dňa 11.02.2008 Okresný súd Bratislava I vydal Uznesenie, č.k.: 9C/210/2007, ktorým rozhodol tak, že priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil navrhovateľovi zástupcu z radov advokátov [REDACTED], advokáta so sídlom [REDACTED]. Uvedené súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2008.

Dňa 22.05.2008 Okresný súd Bratislava I vydal Uznesenie, ktorým vyzval sťažovateľa, aby odstránil vady podania, t.j. návrhu, ktorý obsahuje nejasný a nekonkrétny petit. Zároveň súd vyzval sťažovateľa na opísanie na základe akých skutočností a dôkazov sa navrhovateľ domáha nemajetkovej ujmy vo výške 3.100.000,00 Sk a aby odôvodnil aj vyčíslenie majetkovej ujmy vo výške 14.964,- Sk. Súd predmetným Uznesením vyzval sťažovateľa aj na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich tvrdenia navrhovateľa, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez vlastnej viny.

Dňa 13.06.2008 podal ustanovený právny zástupca [REDACTED], advokát, Okresnému súd Bratislava I žiadosť o predĺženie lehoty na opravu vád návrhu na začatie konania a to do 30.06.2008. Ustanovený právny zástupca ako dôvod svojej žiadosti o predĺženie lehoty uviedol, že sťažovateľ bol premiestnený z ÚVTOS Ilava do ÚVTOS Leopoldov a on nemal možnosť kontaktovať sa so sťažovateľom.

Dňa 03.07.2008 podal ustanovený právny zástupca [REDACTED], advokát, Okresnému súd Bratislava I žiadosť o predĺženie lehoty na opravu vád návrhu na začatie konania a to do 30.09.2008.

Dňa 29.09.2008 žiadala sudkyňa Okresného súdu Bratislava I, [REDACTED] o zapožičanie spisu 9C/210/2007 a to ku konaniu vedenému pod č.k.: 19C/49/2007. Vyžiadaný spis nebol poslaný z dôvodu, že je v štádiu prípravy pojednávania a nie je právoplatne skončený.

Dňa 02.10.2008 bol Okresnému súdu Bratislava I doručený doplnený Návrh na ochranu osobnosti, úhradu nemajetkovej a majetkovej ujmy.

Dňa 15.10.2008 aj sám sťažovateľ predložil Okresnému súdu Bratislava I Doplnenie a úpravu žalobného návrhu na ochranu osobnosti a iné, nakoľko mal za to, že ustanovený právny zástupca neuviedol súdu všetky podstatné skutočnosti.

Dňa 06.11.2008 podal ustanovený právny zástupca [REDACTED], advokát, Okresnému súdu Bratislava I žiadosť o zrušenie uznesenia 9C/210/2007 zo dňa 11.02.2008

z dôvodu, že sťažovateľ je v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove ako aj z dôvodu jeho pracovného zaneprázdnenia a navrhol, aby mu súd ustanovil iného advokáta z obvodu Leopoldova.

Dňa 18.11.2008 Okresný súd Bratislava I vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či súhlasí s tým, aby bolo podanie jeho právneho zástupcu [REDAKOVANÉ] zo dňa 28.09.2008 doručované odporcovi na vyjadrenie alebo toto podanie nemá byť odporcovi na vyjadrenie zaslané. Zároveň súd požiadal sťažovateľa o stanovisko, či žiada o ustanovenie nového zástupcu z radov advokátov a či žiada, aby súd zrušil rozhodnutie, ktorý mu bol ako právny zástupca ustanovený [REDAKOVANÉ].

Dňa 18.11.2008 Okresný súd Bratislava I zaslal výzvu [REDAKOVANÉ] advokátke so sídlom v [REDAKOVANÉ], aby oznámila či súhlasí s ustanovením za zástupcu sťažovateľa v uvedenej právnej veci. Zároveň súd uvedenú advokátku požiadal o oznámenie, či u nej nie sú prekážky pre riadne zastupovanie sťažovateľa predpokladané ustanovením § 21 zákona o advokácii č. 586/2003 Z.z.

Dňa 29.12.2008 bola zo strany sťažovateľa doručená odpoveď na výzvu Okresného súdu Bratislava I.

Na čl. 60 uvedeného súdneho spisu sa nachádza prípis predsedníčky Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.03.2009 (číslo Spr.: 2031/09), v ktorom je uvedené „Vážená kolegyňa, vážený kolega, s poukazom na prípis [REDAKOVANÉ] zo dňa 22.02.2009, tunajšiemu súdu doručenej dňa 25.02.2009, si Vás dovoľujem požiadať o bezprieťahové pokračovanie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn.č.: 9C210/2007. Priebeh konania bude zo strany vedenia súdu sledovaný až do jeho právoplatného skončenia.“

Uznesením Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 24.03.2009 bolo zmenené uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 11.02.2008, č.k. 9C/2010/2007 v časti ustanovenia právneho zástupcu, s tým, že bolo zrušené ustanovenie [REDAKOVANÉ] za právneho zástupcu a sťažovateľovi bol súdom ustanovený [REDAKOVANÉ], advokát so sídlom v [REDAKOVANÉ]. Uvedené Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.04.2009.

Dňa 25.06.2009 bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené Doplnenie a oprava žalobného návrhu v právnej veci sťažovateľa, pričom doplnenie uskutočnil právny zástupca sťažovateľa [REDAKOVANÉ].

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 20.07.2009 bolo rozhodnuté tak, že súd konanie v časti návrhu o uloženie povinnosti odporcovi písomne sa ospravedlniť sťažovateľovi zastavil a pripustil zmenu návrhu na začatie konania.

Dňa 20.07.2009 Okresný súd Bratislava I vydal Uznesenie, ktorým vyzval odporcu, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k pripojenému návrhu zo dňa 29.11.2007.

Dňa 26.08.2009 podal právny zástupca sťažovateľa [REDAKOVANÉ] Okresnému súdu Bratislava I Doplnenie a opravu žalobného návrhu.

Dňa 24.03.2010 bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa [REDAKOVANÉ], týkajúce sa žiadosti o vytyčenie termínu pojednávania.

Podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 08.07.2011 z Okresného súdu Nitra, žiadal Okresný súd Nitra o zapožičanie spisu Okresného súdu Bratislava I v predmetnej veci.

Okresný súd Bratislava I vytyčil na deň 15.11.2011 o 10,30 hod. pojednávanie v uvedenej právnej veci.

Dňa 13.07.2011 zaslal Okresný súd Bratislava I dožiadanie v zmysle § 39, § 122 ods. 2 O. s. p. Okresnému súdu Piešťany, ktorým Okresný súd Bratislava I požiadal o vypočutie sťažovateľa a o zodpovedanie otázok, či trvá na podanom návrhu na začatie konania, ktorý podal dňa 28.12.2007 s prihliadnutím na zmeny návrhu z čl. 30, čl. 65 a zároveň vyzval sťažovateľa, aby v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, resp., aby listinné dôkazy predložil súdu.

Dňa 13.07.2011 zaslal Okresný súd Bratislava I odpoveď na dožiadanie Okresnému súdu v Nitre s tým, že spis Okresného súdu Bratislava I, č.k.: 9C/210/2007 nemožno zapožičať, nakoľko sa nachádza na dožiadanom súde v Piešťanoch a vec nie je právoplatne skončená.

Dňa 15.11.2011 sa konalo pojednávanie na Okresnom súde Bratislava I, ktoré bolo odročené bez meritórneho prejednávania veci z dôvodu, že Okresnému súdu Bratislava I nebol vrátený spis 9C 2010/2007 s tým, že o ďalšom postupe súdu budú účastníci upovedomení.

Dňa 21.11.2011 bolo Okresnému súdu Bratislava I zaslané vyjadrenie žalovanej k žalobnému návrhu sťažovateľa.

Podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 29.11.2011 právny zástupca sťažovateľa [REDAKOVANÉ] rozšíril okruh účastníkov na strane žalovaných a zároveň sa vyjadril k právnej veci sťažovateľa a k podanému Vyjadreniu žalovanej.

Dňa 11.04.2012 Okresný súd Bratislava I vydal Upovedomenie o zmene termínu výsluchu sťažovateľa a rozhodol, že výsluch sťažovateľa [REDAKOVANÉ] v ÚVTOS Ilava určený na deň 12.04.2012 o 08.00 hod. sa mení na deň 09.05.2012 o 09,00 hod. v ÚVTOS Ilava z dôvodu nesprávneho upovedomenia o termíne výsluchu právneho zástupcu sťažovateľa.

Prípisom zo dňa 09.05.2012 sťažovateľ Okresnému súdu Bratislava I uviedol, že v súvislosti s jeho návrhom, ktorý sa prejednáva na Okresnom súde Bratislava I, č.k.: 9C/210/2007 uviedol, že nesúhlasí, aby sa úkony vykonávali prostredníctvom dožiadaného súdu.

Dňa 09.05.2012 bola z výsluchu sťažovateľa spísaná zápisnica pred Okresným súdom Trenčín v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, kde sťažovateľ uviedol, že je nevyhnutné zabezpečiť jeho osobnú účasť na pojednávaní pred príslušným Okresným súdom Bratislava I.

Prípisom zo dňa 10.10.2014 oznámil právny zástupca sťažovateľa konajúcemu súdu zmenu sídla jeho Advokátskej kancelárie.

Dňa 28.10.2014 podal právny zástupca sťažovateľa čiastočné späťvzatie a doplnenie návrhu.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.11.2014 súd pripustil vstup ďalších účastníkov do konania na strane odporcu a to ako odporcov v 2. až 4 rade.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05.11.2014, súd vyzval ďalších účastníkov, aby sa vyjadrili k návrhu na začatie konania.

Dňa 07.11.2014 zaslal právny zástupca sťažovateľa Okresnému súdu Bratislava I tri vyhotovenia dokumentov požadovaných zo strany súdu.

Dňa 27.11.2014 podal sťažovateľ Okresnému súdu Bratislava I aj Oznámenie k veci vedenej pod spis. zn. č.: 9C/210/2007.

Dňa 28.11.2014 bolo vytýčené pojednávanie na deň 17.02.2015 o 13.00 hod. v právnej veci sťažovateľa.

Podaním právneho zástupcu sťažovateľa, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 10.12.2014 došlo k úprave petitu v uvedenej veci.

Dňa 10.12.2014 bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené z Generálneho riaditeľstva, Zboru väzenskej a justičnej stráže Odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava zo dňa 05.11.2014 o vstupe Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže do konania na strane odporcu.

Dňa 10.12.2014 bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené písomné stanovisko Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby.

Dňa 17.02.2015 sa konalo pojednávanie v právnej veci sťažovateľa, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 26.11.2014 podal sťažovateľ sťažnosť, ktorou namietal prieťahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. č.: 9C/210/2007, ktorá vec doposiaľ nebola právoplatne skončená.

Okresný súd Bratislava I prípisom zo dňa 26.05.2014 upovedomil sťažovateľa o spôsobe vybavenia jeho sťažnosti. Sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní 9C/210/2007 bola vyhodnotená vo vzťahu k obdobiu od 23.05.2012 do 16.10.2014 ako dôvodná. Vykonaným šerením bolo zistené, že ku vzniku prieťahov v konaní došlo čiastočne aj z dôvodu nadmernej zaťaženia súdneho oddelenia „9C“...»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov..., ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby

jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (IV. ÚS 15/03, I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoleným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovávanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že konania o ochranu osobnosti tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne ani skutkovo zložité. Ústavný súd nezistil, že by išlo o právne alebo skutkovo zložitú vec.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. hodnotenia prípadných zbytočných priet'ahov v konaní, ústavný súd dospel k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania prispeli aj okolnosti na strane s'ťažovateľa. S'ťažovateľ podal neúplný návrh na začatie konania a viackrát ho dopĺňal a upravoval aj okruh účastníkov konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania v dĺžke 8 rokov a 2 mesiacov na okresnom súde je už samo osebe neprimerané. Ústavný súd zistil obdobie nečinnosti okresného súdu od 23. mája 2012 do 16. októbra 2014 (trvanie takmer 2 roky a 5 mesiacov).

Do dnešného dňa nie je vec právoplatne skončená. Ústavný súd poukazuje na to, že aj bez toho, aby bližšie určoval ďalšie obdobia nečinnosti okresného súdu, už samotná dĺžka predmetného konania na okresnom súde je neprimeraná. Uvedený postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu v § 100 ods. 1 OSP, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02) a jeho neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na doterajšiu dĺžku konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je ním vedené pod sp. zn. 9 C 210/2007, došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa

na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vyjadrenie okresného súdu, v ktorom poukázal na nedostatočné obsadenie súdu, ústavný súd nemohol akceptovať, pretože v súlade s ustálenou judikatúrou (napr. I. ÚS 35/03, I. ÚS 179/03, III. ÚS 398/09) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v konaní.

Pretože ústavný súd zistil porušenie označeného základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 210/2007, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza s'ťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodov v nej uvedených.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy aj priznanie finančného zadosťučinenia. Pri jeho určení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 210/2007 berúc do úvahy konkrétne okolnosti danej veci a skutočnosť, že aj samotný sťažovateľ prispel k celkovej dĺžke konania na okresnom súde (sťažovateľ podal neúplný návrh na začatie konania a viackrát ho dopĺňal a upravoval aj okruh účastníkov), považoval priznanie sumy 1 000 € sťažovateľovi za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľa trovy konania vyčíslila sumou 899,03 €, a to za tri úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave vo výške 139,83 € a 8,39 € režijný paušál a 413,39 € cestovné výdavky, nahliadnutie do spisu na okresnom súde – cestovné výdavky vrátane náhrady za stratu času vo výške 190 €, vypracovanie písomného podania – ústavná sťažnosť vo výške 139,83 € a 8,39 € režijný paušál).

Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) priznal sťažovateľovi náhradu trov konania. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2014 v sume 839 €. Odmena za jeden úkon právnej služby je vo výške 139,83 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti), ako aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,39 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania vo výške 296,44 €.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Ústavný súd nepriznal odmenu za nahliadnutie do spisu okresného súdu, pretože tento úkon je zahrnutý v prvom úkone (príprava a prevzatie právneho zastúpenia). Ústavný súd ďalej nepriznal náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času z dôvodu, že tieto neboli podrobne vyčíslené, bola uvedená len ich celková suma (nebolo uvedené, či právna zástupkyňa cestovala autom, autobusom alebo vlakom, vzdialenosť, dĺžka času strávená cestovaním potrebná na určenie náhrady za stratu času atď.).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2016